

Índex

DICTAMEN 4/2002 sobre l'Avantprojecte de llei de mesures fiscals i
administratives 1

VOTS PARTICULARS

Grup Primer 10

Grup Segon..... 11

Dictamen 4/2002 sobre l'Avantprojecte de Llei de mesures fiscals i administratives.

Atenent les competències atribuïdes al Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya per la Llei 3/1997, la Comissió Permanent de l'Àrea Socioeconòmica ha elaborat i aprovat la Proposta de dictamen sobre l'Avantprojecte de Llei de mesures fiscals i administratives, en la reunió feta el dia 11 de novembre.

Segons delegació expressa del Ple acordada en la reunió feta el dia 7 de novembre, la Comissió Executiva del Consell de Treball, Econòmic i Social en la sessió ordinària del dia 11 de novembre aprova per unanimitat el següent

DICTAMEN

I. ANTECEDENTS

En data 30 d'octubre de 2002 va tenir entrada al Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya un escrit tramès per l'Hble. Conseller d'Economia i Finances en què sol·licitava l'emissió, amb caràcter d'urgència, del dictamen de caràcter preceptiu, previ a la seva tramitació, de l'Avantprojecte de Llei de mesures fiscals i administratives.

La sol·licitud de dictamen va ser traslladada als membres de la Comissió Permanent de l'Àrea Socioeconòmica que es va reunir els dies 7 i 11 de novembre amb la finalitat d'elaborar la proposta de dictamen.

Context normatiu

L'Estatut d'autonomia de Catalunya, en l'article 8.2, encomana a la Generalitat, entre altres funcions, la de facilitar la participació de tots els ciutadans i les ciutadanes en la vida política, econòmica, cultural i social. D'altra banda, l'article 52 de l'Estatut d'autonomia faculta la Generalitat per constituir institucions que fomentin la plena ocupació i el desenvolupament econòmic i social en el marc de les seves competències.

II. CONTINGUT

L'Avantprojecte de Llei consta d'un preàmbul, 2 títols amb 3 i 4 capítols respectivament, 7 disposicions addicionals, 2 disposicions derogatòries i 6 disposicions finals. Tots els preceptes, excepte les disposicions finals, es troben pendents de numeració definitiva.

El preàmbul estableix que aquest Avantprojecte constitueix l'instrument precís per a l'aplicació de determinades disposicions de la Llei de pressupostos.

El títol I regula les mesures fiscals que agrupa en 3 capítols.

El capítol I regula la tributació sobre el joc, amb un article que modifica l'apartat 3 de l'article 34 de la Llei 25/1998, de 31 de desembre, de mesures administratives, fiscals i d'adaptació a l'euro.

El capítol II regula els tributs propis, i es divideix en 3 seccions.

La secció primera regula l'impost sobre els grans establiments comercials, amb un article que modifica l'apartat 4 de l'article 17 de la Llei 16/2000, de 28 de desembre, de l'impost sobre grans establiments comercials.

La secció segona regula el cànon de l'aigua amb un article que modifica l'apartat 6 de l'article 42, l'apartat 7 de l'article 47, l'apartat 3 de l'article 49, l'article 53, l'article 54, i l'annex 6 de la Llei 6/1999, de 12 de juliol, d'ordenació, gestió i tributació de l'aigua. També se suprimeix l'annex 5 i s'afegeix un annex 7 a l'esmentada Llei. Un altre article regula els terminis de pagament de quotes impagades pels conceptes de cànon d'infraestructura hidràulica i d'increment de tarifa de sanejament.

La secció tercera regula les taxes, amb articles que modifiquen el títol V, el títol VII, el títol VIII, el títol IX i el títol XIV de la Llei 15/1997, de 24 de desembre, de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. Un altre article addiciona un nou títol XV a la Llei 15/1997, de 24 de desembre, de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

El capítol III regula les normes de gestió i es divideix en tres seccions.

La secció primera regula les obligacions formals: del subjecte passiu en l'impost sobre successions i donacions; de les empreses de subhastes de béns en l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats; de tramesa d'informació; de la presentació de declaracions i altres documents per via telemàtica.

La secció segona regula la comprovació de valors amb un article regulador dels acords de valoració prèvia vinculant.

En la secció tercera un article regula la prescripció en l'impost sobre successions i donacions i en l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats

El títol II regula les mesures administratives que agrupa en 4 capítols.

El capítol I regula les mesures en relació amb les finances i el patrimoni de la Generalitat i es divideix en dues seccions.

La secció primera conté un article que regula el foment dels objectius socials en la contractació.

La secció segona regula mesures patrimonials. Un article regula la cessió de béns al patrimoni propi de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya i un altre regula la cessió de domini a l'Institut Català del Sòl.

El capítol II regula les mesures sobre el sector públic i es divideix en 13 seccions.

La secció primera modifica l'apartat 8 de l'article 11, l'apartat 3 de l'article 12, l'article 21, l'apartat 2 de l'article 23, l'apartat 2 de l'article 24 i l'article 25 de la Llei 4/1985, de 14 de gener, de l'Institut Català de Finances.

La secció segona modifica la lletra g) de l'article 16 de la Llei 4/1984, de 24 de febrer, de l'Institut Català del Crèdit Agrari.

La secció tercera regula la comptabilitat dels organismes autònoms comercials, industrials i financers i de les entitats públiques.

La secció quarta crea i regula l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques.

La secció cinquena crea i regula l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament.

La secció sisena modifica l'apartat 1 de l'article 3 de la Llei 7/2001, de 31 de maig, de creació de l'Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca.

La secció setena modifica l'objecte social de l'empresa Gestió d'Infraestructures SA.

La secció vuitena dóna una nova redacció a l'apartat d) de l'article 4 de la Llei 19/2001, de desembre, de creació de l'ens Infraestructures Ferroviàries de Catalunya.

La secció novena modifica la lletra h) i afegeix la lletra i) a l'article 15 de la Llei 9/1991, de 3 de maig, de creació de l'Institut Català d'Energia.

La secció desena modifica la lletra b) de l'article 4 de la Llei 5/1985, de 16 d'abril, de creació del Centre d'Informació i Desenvolupament Empresarial.

La secció onzena modifica la Llei 7/1999, de 30 de juliol, del Centre de la Propietat Forestal, concretament les lletres c) h), i) i j) de l'article 3, les lletres d), e), f) i i) de l'article 4, la lletra a) de l'article 5, l'apartat 3 de l'article 7, l'article 13 l'apartat 2 de l'article 15 i l'article 19.

La secció dotzena modifica l'article 10 de la Llei 17/1996, de 27 de desembre, per la qual es fixen els preus públics que constitueixen prestacions patrimonials de caràcter públic, pel que fa a la quantia de les tarifes per concessions i autoritzacions administratives atorgades per Ports de la Generalitat. També es modifica l'annex 1 de la Llei 5/1998, de 17 d'abril, de ports de Catalunya.

La secció tretzena dóna instruccions en relació a l'àmbit d'actuació de l'Agència Catalana de Certificació.

El capítol III regula les mesures en matèria de personal i es divideix en 4 seccions.

La secció primera regula l'escala de tècnics d'Administració d'Hisenda. En diferents articles es crea aquesta escala, es regulen les seves funcions, com s'hi accedeix i quina és la plantilla.

La secció segona estén l'aplicació de la disposició addicional onzena del Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública.

La secció tercera regula el règim dels llocs directius de l'ens públic Servei Català de la Salut.

La secció quarta regula el règim del personal que s'adscriu a l'Institut Ramon Llull.

El capítol IV regula les mesures en matèria sectorial i es divideix en 9 seccions.

La secció primera regula mesures en matèria del sector ferroviari.

La secció segona regula mesures en matèria de comerç. Així es modifica la disposició addicional segona i s'afegeix una disposició addicional cinquena a la Llei 17/2000, de 29 de desembre, d'equipaments comercials, i s'afegeixen les lletres j) i k) a l'article 45 del Decret legislatiu 1/1993, de 9 de març, sobre comerç interior.

La secció tercera modifica el segon incís de l'apartat 1 de l'article 157 de la Llei 18/2002, de 5 de juliol, de cooperatives.

La secció quarta afegeix un article 24 bis a la Llei 28/1991, de 13 de desembre, de les mutualitats de previsió social.

La secció cinquena addiciona un nou capítol IV bis a la Llei 23/1983, de 21 de novembre, de política territorial.

La secció sisena afegeix un segon paràgraf a l'article 5.1 de la Llei 6/1988, de 30 de març, forestal de Catalunya.

La secció setena modifica l'apartat 2 de l'article 2 i l'article 7 de la Llei 11/1998, de 5 de novembre, d'heliports.

La secció vuitena modifica l'apartat 3 de la disposició addicional 2 de la Llei 17/1990, de 2 de novembre, de museus.

La secció novena regula els béns immobles de les confraries de Pescadors.

L'Avantprojecte de llei conté 7 **disposicions addicionals**. Aquestes disposicions regulen les subvencions a serveis prestats per entitats d'economia social; l'adscripció de mitjans a l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques; l'adscripció de personal a l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament; les normes d'actuació dels representants de la Generalitat de Catalunya en consorcis, fundacions i altres entitats; la modificació de la disposició addicional catorzena de la Llei 21/2001, de 28 de desembre, de mesures fiscals i administratives; l'afectació d'ingressos procedents de sancions en matèria de subministrament d'energia elèctrica; les mutualitats de previsió social.

L'Avantprojecte de llei conté 2 **disposicions derogatòries**, específicament a la disposició addicional primera de la Llei 15/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals i administratives i genèricament a les disposicions de rang igual o inferior que contradiguin, s'oposin o resultin incompatibles amb el que estableix aquesta llei.

L'Avantprojecte de llei conté 6 **disposicions finals**. La primera regula l'entrada en funcionament de l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques; la segona aprova els estatuts de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament; la tercera regula un nou termini per a la refosa de la normativa d'aigües de la Generalitat de Catalunya; la quarta autoritza la refosa de la llei de taxes i preus públics; la cinquena fa referència a l'escala de tècnics d'Administració d'Hisenda de la Generalitat de Catalunya i la sisena a l'entrada en vigor de la llei.

III. OBSERVACIONS GENERALS

El Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, després d'analitzar i debatre l'Avantprojecte de llei de mesures fiscals i administratives, proposa les següents observacions genèriques:

Primera. La Generalitat de Catalunya, igual que l'Estat i la majoria, si no totes, de les altres comunitats autònomes, s'ha habituat a completar la llei de pressupostos amb una llei de mesures fiscals i administratives que serveix per recollir unes modificacions que s'han d'introduir a l'ordenament jurídic. La dualitat llei de pressupostos/leis "d'acompanyament", així es denomina en "l'argot" aquesta llei complementària de la primera, ha estat objecte de severes crítiques. En relació amb la primera classe de lleis, les de pressupostos, el propi Tribunal Constitucional, des de la seva Sentència 76/1992, sosté la doctrina que consisteix a cenyir el contingut de la llei de pressupostos exclusivament als ingressos i a les despeses de l'exercici i a més a les matèries que tenen una relació directa amb aquest contingut. La resta de qüestions, que no són poques, s'allotgen actualment en la segona llei esmentada, la "Llei d'acompanyament", que es tramita en els parlaments de manera paral·lela a la de

pressupostos. Malgrat les acusacions de “frau constitucional” que s’han fet sobre aquesta peculiar manera de legislar, és cert que el Tribunal Constitucional encara no l’ha desautoritzat. Es considera que l’ús excessiu de la “Llei d’acompanyament”, per les seves característiques de modificació d’un conjunt nombrós i divers de normes jurídiques, pot lesionar el principi de “seguretat jurídica”, tal i com ha estat manifestat en determinats dictamens pel Consell Consultiu de la Generalitat de Catalunya.

Segona. L’Avantprojecte de llei objecte d’aquest dictamen, per les raons esmentades en l’apartat anterior, presenta una amalgama de matèries i mesures legislatives molt variades. A través dels seus 67 articles s’introdueixen no menys d’un centenar de modificacions legals que actuen sobre normes amb rang de llei vigents juntament amb un ampli conjunt de nous mandats. És impossible examinar i analitzar en profunditat totes i cadascuna d’aquestes disposicions però sí que sembla possible formular algunes observacions que incidiran, sobretot, en els aspectes que ens semblen més discutibles.

Tercera. S’ha d’avançar en una línia que permeti disposar d’una fiscalitat justa, equànime, equitativa i amb seguretat jurídica que faciliti al conjunt de la població i a les empreses l’acompliment de les seves obligacions al mateix temps que els permeti ser plenament conscients dels drets tributaris.

Quarta. Com a consideració general cal tenir present la necessitat que la fiscalitat del nostre país convergeixi cada vegada més amb la de la Unió Europea. El principal motiu rau en el fet que no és possible entendre com en un mercat únic de 300 milions d’habitants hi ha diferents “ofertes” de factures fiscals sobre els mateixos impostos i fins i tot de drets socials i d’ofertes de serveis públics.

Cinquena. Cal tenir present la necessitat d’avançar cap a un sistema fiscal fonamentat en la simplificació impositiva atès que els negocis de dimensió més reduïda i els petits establiments empresarials es troben afectats per unes regles del joc cada cop més complicades, que dificulten la pròpia dinàmica productiva de l’empresa.

Sisena. En relació amb la nova estructuració de la meritació de la taxa sobre el joc, que passa de tenir un període d’imposició anual a un trimestral, la nostra impressió és satisfactòria perquè aquesta mesura fa coincidir el període impositiu amb el de liquidació. Ultrapassa, així, la qualificació de millora tècnica per constituir, a més, una manifestació de la capacitat normativa que, en relació amb aquest tribut cedit, té la Generalitat de Catalunya (Cfr. LOFCA i Llei estatal 21/2001).

Setena. Les modificacions que s’introdueixen en el cànon de l’aigua venen dictades, majoritàriament, per la conveniència de perfeccionar la regulació d’aquest impost propi. Però, al marge d’aquestes millores, s’ha d’assenyalar la previsió que l’article 53 de la Llei 6/1999 (LOGTA) inclogui entre els ingressos propis de la Agència Catalana de l’Aigua la tarifa d’utilització juntament amb el cànon de regulació. D’aquesta manera, la LOGTA recollirà de manera taxativa que aquesta exacció, la tarifa d’utilització, regulada per l’Estat en l’article 114 del Real decret legislatiu 1/2001, passa a ser recurs de la Generalitat quan li correspongui explotar i conservar les obres hidràuliques de regulació amb càrrec al seu pressupost.

Vuitena. Quan a les taxes, el nombre de modificacions és immens. El primer fet a constatar és la creació de noves taxes, clar exponent del ressorgiment d’aquest tipus de tribut d’uns anys ençà. En segon lloc, s’ha de subratllar les nombroses variacions de diferent abans que experimenten moltes de les taxes vigents. Aquests canvis normatius, la necessitat dels quals no es discuteix, deriven, sense cap mena de dubte, cap a una situació de major inseguretat jurídica al fer-se francament difícil conèixer en cada moment quina és la normativa en vigor. Afortunadament, a les seves disposicions addicionals, l’avantprojecte ja preveu la refosa de tota la seva normativa reguladora.

Ara bé, serà necessari reflexionar sobre la conveniència que aquest text futur sigui sotmès, també, a modificacions periòdiques. Per acabar aquest punt, només s'ha de sol·licitar al Govern de la Generalitat una reflexió sobre la tendència a afectar el producte de la recaptació de les taxes a finalitats concretes.

Novena. Les mesures fiscals han de ser coherents amb les previsions macroeconòmiques. Per tant, els increments derivats de la revisió de les taxes i els preus públics (amb independència del seu caràcter) han de ser compatibles amb els objectius d'inflació per al 2003 (2%). Aquests augments, si són superiors a la inflació, són un factor que juga en contra de la moderació necessària de la inflació en la mesura que els costos d'aquestes disposicions no estan directament vinculats amb l'evolució de l'activitat productiva. El context inflacionari que viu l'economia catalana fa que això constitueixi un risc addicional per a l'estabilitat de preus i per a la competitivitat de la nostra economia els propers anys.

Desena. Pel que fa a la creació de noves taxes o a l'increment de les existents, cal tenir molt present els efectes distorsionadors de l'impost. Per tant s'ha de tenir en compte la possibilitat de no crear ni modificar a l'alça figures impositives sense l'elaboració i publicació de l'anàlisi que justifiqui des del punt de vista d'eficiència econòmica la seva implantació o la seva modificació.

Onzena. L'accés als recursos financers és un dels principals problemes que han d'afrontar les pimes i que, en la pràctica, es tradueix en un greuge comparatiu en relació a les grans empreses. Tot i que els darrers anys la situació ha tendit a millorar gràcies al creixent interès que les diverses administracions i institucions públiques estan mostrant per la problemàtica de la petita i mitjana empresa, el finançament de les pimes continua essent una de les barreres més importants per al seu desenvolupament. Cal garantir des dels organismes de la Generalitat de Catalunya, que el col·lectiu de petites i mitjanes empreses, amb independència de la grandària de l'empresa o del sector d'activitat, pugui obtenir el finançament i el recolzament necessari des de la seva creació i disposi dels instruments adequats per a cada fase del seu "cicle de vida" (consolidació, expansió, transmissió, internacionalització, etc) i apropiats per a cada projecte (inversió en immobilitzat, actius empresarials o finançament de capital circulant). Així, cal tenir en compte que, l'accés als mercats de capitals i als diversos instruments financers en condicions d'igualtat amb la gran empresa i amb la resta de pimes europees és un element indispensable per garantir la competitivitat de les petites i mitjanes empreses catalanes en l'esmentat marc de creixent competència empresarial derivada del procés d'integració europeu.

Dotzena. Tant en matèria de mesures fiscals com administratives crida poderosament l'atenció la freqüència amb la qual es reformen normes que no tenen en molts casos ni un any de vida. Inclús la legislació en matèria de cooperatives que es va aprovar el mes de juliol passat ja és objecte de reforma. Aquestes dades indiquen que la normativa inicial ja no és apta per complir la funció que tenia assignada. Malgrat això, queda el dubte sobre si una regulació inicial més meditada podria ajudar a evitar aquests canvis normatius que no contribueixen a garantir la seguretat jurídica dels ciutadans.

Tretzena. La regulació d'obligacions formals en matèria dels impostos sobre Successions i Donacions i Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats, així com la ja esmentada relativa a la taxa sobre el joc, és un bon exponent d'utilització efectiva de la capacitat normativa que l'actual sistema de finançament autònom permet (LOFCA i Llei de l'Estat 21/2001). Ara bé, essent iniciatives positives semblen insuficients atenent l'ampli ventall de possibilitats del qual es disposa per regular aquests tributs i d'altres que estan cedits per l'Estat. Les esmentades obligacions formals evidencien un esforç lloable per millorar l'efectivitat en la gestió dels tributs cedits a la Generalitat de Catalunya actuant sobre les vies de frau mitjançant instruments preventius com són les iniciatives d'obtenció d'informació sobre fets imposables realitzats.

Catorzena. Calen mesures de caire fiscal que en l'actual context socioeconòmic de Catalunya tendeixin a incentivar l'activitat productiva tot afavorint la inversió empresarial; al mateix temps cal recolzar la mobilitat geogràfica de la població i impulsar el reequilibri territorial. Per això, cal aprofitar la capacitat normativa de la Generalitat de Catalunya tot establint modificacions en l'Impost de Transmissions Patrimonials en la línia d'incentivar fiscalment la compra d'una residència per motius de trasllat laboral i en la línia de bonificar la capitalització de reserves per part d'aquelles empreses de més reduïda dimensió.

Quinzena. Un altre aspecte que cal abordar mitjançant mesures fiscals es afavoriment de la transmissió i la continuïtat de les empreses. La bonificació del 95% a l'Impost de Successions i Donacions per a la transmissió d'empreses a familiars de fins a segon grau, és un incentiu interessant per a les empreses familiars que continuen amb el negoci. Ara bé, en els casos en què l'empresari no tingui familiars de segon grau o consideri que els seus familiars no estan prou capacitats per succeir-lo al capdavant de l'empresa, la bonificació esmentada no s'aplica. A causa d'aquesta situació es penalitzen aquells casos en què, per exemple, els treballadors de l'empresa se'n volen fer càrrec, ja que no disposen de cap incentiu fiscal. Per tant calen mesures que permetin ampliar fins als familiars de tercer grau la possibilitat de beneficiar-se de la deducció del 95% a l'impost. També seria convenient eliminar l'edat del donant necessària per gaudir de la bonificació (65 anys) i reduir a 5 anys el termini de permanència dels béns i dels drets adquirits en el cas de donacions (per igualar-lo a les transmissions mortis causa). Finalment, un cop l'empresari decideixi retirar-se i si aquest així ho creu convenient, els treballadors de l'empresa que portin un temps determinat han de poder continuar amb l'activitat i, per tant, gaudir de la bonificació del 95% de l'impost.

Setzena. També s'ha de remarcar com a positiva la posada en pràctica dels acords de valoració prèvia vinculant admesos per l'article 9 de la Llei 1/1998, de drets i garanties dels contribuents. No obstant això, els terminis tan curts de què es disposa tant a l'hora de sol·licitar la valoració de l'Administració com el que s'imposa a aquesta per respondre a la sol·licitud semblen poc realistes.

Dissetena. La cessió de béns del patrimoni de la Generalitat a Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya constitueix un pas precís per dotar a aquest ens públic d'una base patrimonial des de la qual pugui desenvolupar les seves actuacions. Es materialitzen així els supòsits dels punts 1 i 2, de l'article 20 del Decret 287/2001, de 6 de novembre, mitjançant la via regulada en l'apartat 3 d'aquest mateix article.

Divuitena. La creació de diversos ens de caràcter institucional és exponent del caràcter desconcentrador de l'Administració de la Generalitat en la recerca de les millors solucions pràctiques per a la gestió de les seves competències.

Dinovenena. Sembla, també una mesura molt encertada la provisió de l'escala tècnica de l'Administració d'Hisenda de la Generalitat i la incorporació d'aquests tècnics a les funcions que preveu l'Avantprojecte, essencialment la gestió econòmica, tributària i comptable, coadjuvarà a una millora en la gestió del Departament d'Economia i Finances, que s'hauria de fer mitjançant una norma específica.

IV. OBSERVACIONS A L'ARTICULAT

1. El títol I, capítol II secció segona, els punts 3, 4, 9 i 11, modifiquen quatre coeficients del cànon de l'aigua. Aquests canvis no només tenen implicacions econòmiques extensives a nombroses instal·lacions industrials, sinó que també modifiquen el disseny i la filosofia dels cànons. Aquestes noves exigències no s'entenen estrictament des del vessant econòmic, i per tant no són matèria d'una Llei d'acompanyament.

2. En relació amb el títol I, capítol II, secció tercera, es proposa estudiar la possibilitat de fórmules alternatives a la imposició de taxes per a la formació higiènica dels manipuladors d'aliments d'alt risc i a la taxa relativa a l'emissió del certificat de lliure venda de productes cosmètics ja que, tal i com estan especificades en l'actual Avantprojecte de Llei, implica encarir el cost de producció del servei i, per tant, grava l'activitat empresarial sense una contraprestació concreta.

3. Respecte dels acords de valoració prèvia vinculants establerts a la secció segona del títol I, capítol III, cal fer les següents matisacions, especialment respecte de l'Impost sobre successions i donacions, ja que exigeix un termini no inferior a un mes abans del fet imposable. En aquest sentit l'art. 9.2 de la Llei de drets i garanties del contribuents assenyala que la sol·licitud haurà de presentar-se per escrit abans del fet imposable o, en el seu cas, en els terminis que estableixi la normativa de cada tribut. Donat el període voluntari de 6 mesos establert per successions, seria més ajustat a la realitat de la indeterminació prèvia de la data en què es dona el fet causant, que es pogués demanar aquesta valoració prèvia un mes anterior a la finalització del període voluntari.

4. En el títol II, capítol II, secció setena que estableix que els catedràtics i catedràtiques de les universitats públiques catalanes que exerceixen o hagin exercit, durant més de dos anys seguits o tres amb interrupcions el mandat de rector o rectora, tindran a partir d'ara els mateixos "drets econòmics" que tenen els directors generals, es considera més lògic incloure aquesta mesura en el projecte de LIUC que no pas en una Llei d'acompanyament.

5. En relació a la modificació addicional catorzena de la Llei 21/2001 cal tenir en compte que el finançament de les accions de prevenció de riscos laborals i de millora de la seguretat i salut laborals s'ha de realitzar principalment a partir de les dotacions pressupostàries oportunes, tot i així es considera oportú afegir al paràgraf de l'Avantprojecte de Llei: sempre i quan aquests ingressos suposin un increment de la dotació pressupostària oportuna.

V. CONCLUSIONS

El CTESC manifesta l'escassa adhesió que suscita el vehicle normatiu utilitzat. Reprenent el que s'ha manifestat anteriorment, és necessari deixar constància dels inconvenients d'una Llei de tan variat i heterogeni contingut en el qual no es fàcil detenir-se a examinar amb l'atenció que requereix cadascun dels seus preceptes, encara més en un termini tan breu com el que s'ha tingut a disposició.

Barcelona, 11 de novembre de 2002

El president
Rafael Hinojosa i Lucena

La secretària executiva
Teresita Itoiz i Cruells

VOT PARTICULAR que formula el **Grup Primer** del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, en relació amb el Dictamen 4/2002 sobre l'Avantprojecte de llei de mesures fiscals i administratives.

Atès que l'Avantprojecte presenta un seguit de canvis en alguns instruments fiscals i atès que des de l'any 2002 la Generalitat de Catalunya disposa una àmplia capacitat normativa en les figures impositives, cal que el Govern abordi mitjançant una normativa específica el conjunt de propostes, promovent així, a partir del tràmit parlamentari, el necessari debat social que hi ha d'haver sobre la fiscalitat, els seus instruments i finalitats.

Atès que l'Avantprojecte també presenta canvis en algunes normatives i instruments de gestió de les polítiques públiques (CRAM, Agència de Cooperació i Desenvolupament, Institut Ramon Llull, Llei de Cooperatives) i que no han estat objecte del debat necessari en els àmbits de participació institucional i/o social adients, critiquem que l'Avantprojecte pot ser una drecera que furti el debat social sobre les normes i els instruments per millorar l'eficiència de les polítiques públiques, i demanem que aquests canvis es facin per la via ordinària.

Barcelona, 11 de novembre de 2002

Joan Carles Gallego i Herrera

Ciriaco Hidalgo i Salgado

VOT PARTICULAR que formula el **Grup Segon** del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, en relació amb el Dictamen 4/2002 sobre l'Avantprojecte de llei de mesures fiscals i administratives.

Respecte de l'exigència establerta al Capítol III, secció primera, referent a les obligacions formals de les normes de gestió que estableix, en el cas de transmissions mortis causa, l'obligació dels subjectes passius de lliurar certificació emesa per l'entitat financera corresponent per cada compte corrent bancari de què fos titular el causant on es relacionin tots els moviments efectuats durant un any abans de la mort del causant pot suposar una violació del dret a la intimitat, lligat amb el secret bancari, que resta limitat únicament en aquells casos individualitzats i derivats d'actuacions inspectores (art. 111.3 de la Llei General Tributària), i no pas per òrgans de recaptació, com assenyala la jurisprudència del Tribunal Constitucional, i més en concret en la Sentència 195/1984, de vint-i-vuit de juny, que diu en la seva decisió:

“Declarar inconstitucionales, y en consecuencia, nulos, con los efectos señalados en el fundamento jurídico 5., el último inciso del art. 111.3 L.G.T., y el primer apartado del art. 128.5 L.G.T en cuanto atribuye a los órganos de recaudación la facultad de comprobación e investigación prevista en el referido último inciso del art. 111.3, en la redacción dada a estos incisos por la ley 31/1991, de 20 de diciembre, de Presupuestos Generales del Estado para 1992”.

Per la qual cosa es demana que aquesta exigència sigui retirada de l'Avantprojecte de llei de mesures fiscals i administratives ja que cal defensar i potenciar la lluita contra el frau fiscal, però sempre que aquesta no pugui produir menyspreament dels drets fonaments establerts per la Constitució.

Així mateix, seria recomanable, per tal de garantir els drets fonamentals dels ciutadans, que en aquesta qüestió es demanés dictamen del Consell Consultiu.

Barcelona, 11 de novembre de 2002

Eduardo de Paz Fuertes

José Hallado Molina